

صد قلم امید

یکصد نوشته و خاطره از یکصد نو قلم

به کوشش: عباس موزونی

www.ketab.ir

سرشناسه: موزونی، عباس، ۱۳۵۲ -
عنوان و نام پدیدآور: صد قلم امید/ به کوشش عباس موزونی.
مشخصات نشر: تهران: نیلوفران، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری: ۱۰۴ ص.: مصور. ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۳۹۳-۶۸-۱

وضعیت فهرست نویسی: فیا
موضوع: نوجوانان -- آثار و نوشته‌های فارسی
موضوع: نویسندگی
موضوع: نامه‌های تخیلی
رده بندی کنگره: PIR۴۲۵۴/ک۹م۸ ۱۳۹۳
رده بندی دیویی: ۸۶۸/۸۶۲۰۸
شماره کتابشناسی ملی: ۳۵۲۷۴۹۱

نام کتاب: صد قلم امید
به کوشش: عباس موزونی
انتشارات: نیلوفران
شمارگان: ۱۱۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۳
طرح جلد: ابراهیم سالمی نژاد
عکس جلد: عباس موزونی
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۳۹۳-۶۸-۱
قیمت: ۵۰۰۰ تومان

02144443162 09125497040 09161130561
www.niloofaran.com info@niloofaran.com

تهران: پونک، سردار جنگل، نبش گلزار یکم پلاک ۱۱۷ واحد ۴

« به نام خداوند قلم »

قصد دارم و آرزو؛ راهی بگشایم تا تمام کودکان و نوجوانان ایران امکان نویسنده شدن داشته باشند... قصد دارم و آرزو؛ به تمام کودکان وطن بگویم: « تو نویسنده‌ای! تو قلمی! کافی است بنویسی! »... قصد دارم و آرزو؛ به پدران و مادران وطن بگویم: « فرزند شما با هر سطح از توان، حتماً نویسنده است... » قصد دارم و آرزو که این کتاب و وبسایت **Nevisandegi.com** دوبال پرواز شوند پرنده‌ی این آرزوها را... و باز و باز؛ عشق دارم و آرزو که جوان‌ها و جوانه‌ها از آوان کودکی در فضای قلم و نویسندگی پر بگشایند... کاش کتاب حاضر، آغاز کشت و کاری باشد در نهالستان فرزندانمان که ریشه‌های ادبی امروز را به جوهر قلم آبیاری کند تا رویش باغستانی از نویسندگان فردا که گرچه امروز به اندام، کوچکند اما در اندرون هر یک از ایشان، خفته درختی است تناور که دیر نیست بر زمین ادب سربرآرد و سایه گستر شود... و کاش لطف پروردگار راهی بگشاید تا « هر کودک ایرانی که قلمی در دست دارد، نویسنده‌ی کتابی باشد... » و کاش والدین، فرزندان را به **Nevisandegi.com** بیاورند تا به نویسندگان کشور ببینند و نوشته‌هایشان کتاب شود... و کاش لایق باشم تا سیاسی ویژه بگذارم به محضر چند صد نفر دوستان که نوشته‌هایشان ارسال شد اما به مهلت چاپ نرسید... و کاش لایق باشم در اهدای این کتاب به « عزیز » که سرتاسر راه با من آمد و در چینش و خوانش واژه واژه‌ی نبشته‌های این صد نهال، همپای من ماند، صد قلم گریست و صد قلم لبخند زد...
آرزو نامه‌ام را ختم به خیر می‌کنم با دلنویسی رضا برادران (شاگرد کلاس سوم کمیل):

سلام امام زمان خوبم...

این روزها همه‌ی ما چه بزرگ و چه کوچک، منتظر ظهوریم. کجایی؟ چرا پیش ما نمی‌آیی؟ اگر تو بیایی همه خوشحال و خندان می‌شوند و تمام بدی‌ها از بین می‌رود. ما هر روز ظهر، سر صف، برای ظهور و سلامتی تو دعا می‌کنیم و با کارهای خوبی که انجام می‌دهیم آمدن تو را جلو می‌اندازیم. من خیلی خیلی دوست دارم شما را ببینم. دوست دارم بتوانم مثل شما آدم خوب و مهربانی باشم. امیدوارم تا وقتی زنده‌ام تو را ببینم. خدایا! امام زمان ما را به ما برسان.

« و کاش و کاش... هر روز ظهر در همان صفی باشیم که رضا برادران هست. »

عباس موزونی - گرستان ۱۳۹۳ - تهران